DECEMBER IGEHIRDETŐI

DECEMBER 3. LAKATOS LILLA
DECDEMBER 10. DR. HECKER FRIGYES
DECEMBER 17. SZTUPKAI KRISTÓF
DECEMBER 24. DR. HECKER FRIGYES
DECEMBER 31. DR. KHALED A. LÁSZLÓ

VISSZATEKINTÉS

Hajléktalanok vendéglátása

November 17-én bensőséges együttlétet tartottak a Reménység Gyülekezet és a Felsőerdősori Gyülekezet tagjai. A hajléktalanok vendéglátása után többen is megszólaltak, és igen mélyről jövő vallomásokat tettek. Szabóné Papp Klára lelkész így számolt be az alkalom után: „Nekem ez lenne a vágyam, hogy emberek megnyíljanak, tudjanak beszélni a sebeikről, és tudjanak gyógyulni a közösségben. Erre a nyugati aluljáró nem alkalmas."

Fűtéskorszerűsítési munkálatok

Hosszas előkészítés és egyeztetések után végül november 19-én hétfőn kezdődtek meg a fűtéskorszerűsítési munkálatok, amelyek az összes földszinti gyülekezeti teret érinteni fogják: az előírásoknak megfelelő kémény bélelés mellett egy gázkazános központi fűtés rendszer kerül kiépítésre radiátorokkal, felváltva az elavult gázkonvektoros rendszert. A beruházás teljes költsége mintegy 2.185.000 forint, amelyre 450.000 forintot a Illionis-i metodista testvéreink ajánlottak fel, a fennmaradó részt pedig a nyári céladakozásból és gyülekezeti tartalékainkból fedezzük. A munkálatok várhatóan advent első vasárnapjára, december 3-ra fejeződnek be.

Reformációs ünnepi sorozat

Október 28-31. között ünnepi sorozat volt a VI. és VII. protestáns felekezeteinek összefogásával „Reformáció a zsoltárok hangján" címmel. 30-án hétfőn a 90. zsoltár alapján hirdetett igét dr. Magyarkuti Gyuláné ev. lelkész az imatermünkben, majd 31-én a 46. zsoltár alapján prédikált dr. Khaled A. László a Fasori ev. templomban. A sorozat keretében első alkalommal vett részt nálunk istentiszteleten Szűcs Balázs erzsébetvárosi képviselő, egyházügyi tanácsnok.

Őszi hálaadomány

Az őszi hálaadó istentiszteletünkön október 15-én 404.100 ft adomány gyűlt egybe a miskolci templomépítés javára! Köszönjük az Úr házára tett felajánlásokat!

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

IMÁDKOZZUNK
ALKALMAINKÉRT,
A SZOLGÁLATOKÉRT,
JÉZUS MELLETTI DÖNTÉSÉRT,
MEGTÉRÉSÉRT, SZABADULÁSÉRT!

IMÁDKOZZUNK
A BETEGEKÉRT, GYÓGYULÁSÉRT
SZENVEDŐKÉRT, VIGASZTALÁSÉRT
ÉS AZ IDŐSEBB TESTVÉREKÉRT!

2017. NOVEMBER-DECEMBER

- November 5. Úrvacsorai istentisztelet
- November 7-10. Lelkésztovábbképző
- November 11. Wesley Teológiai Nap a Názáreti Egyház központjában (Egressy u. 100.)
- November 15. Fiatal felnőttek találkozója (Helyszín: Császár Juditnál)
- November 18. MIX nap a Felsőben – Országos őszi ifjúsági találkozó

***

- December 3. Advent 1. vasárnapja, úrvacsora
- December 10. Advent. 2. vasárnapja
- December 16. Kürtösi missziós út Vezeti: Hanula Ági
- December 16. Adventi teadélután (szombat)
- December 17. Advent 3. vasárnapja
- December 24. Advent 4. vasárnapja, Szenteste
- December 25. Karácsony 1. napi istentisztelet, Vezeti: Reménység Gyülekezet (16h)
- December 31. Évzáró istentisztelet, közös ebéd

„Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!" (Lukács 3,4)

***Felsősorban* – A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele**
2017. november
Megjelent 50 példányban. Felelős kiadó: Dr. Khaled A. László lelkész, szuperintendens.
A gyülekezet címe: 1068 Bp., Felsőerdősor 5. – Sztupkai Kristóf telefonszáma: 20/770-3990
Weboldal: www.pest.metodista.hu – Felsős imaóra: vasárnap 9.00 óra
Istentisztelet: vasárnap 10 óra (Felső), 16 óra (Reménység Gyül.), 16 óra (Mosonmagyaróvár)

*„**Jézus** Krisztus **tanítványait** nevelni, hogy **megváltozzon** a világ!"*

első *sorban*

→ JÉZUS-KÖZPONTÚ
→ TANÍTVÁNYKÉPZŐ
→ ÉLETÚJÍTÓ

A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele
Felsősorban – 2017. november

Továbbra is népszerű az országos ifjúság körében az egynapos őszi MIX nap. (A MIX a Metodista Ifjúsági Közösségek Szövetsége) Idén a házigazda gyülekezet a Felsőerdősor volt, ahol november 18-án szombaton reggel 9 órától érkeztek a résztvevők. Népes sereg gyűlt össze, több mint 50 fiatal hallgatta Sztupkai Kristóf délelőtti tanítását Jézus követéséről (Márk 8,27-38 alapján). A hallottakat kiscsoportos beszélgetés keretében dolgozták fel a fiatalok, a csoportvezetésbe a MIX munkatársképző korábbi hallgatói is bekapcsolódtak. A pizza ebéd után a Hősök terére és a városligeti Vajdahunyad várába sétáltak a mixesek, akik végül egy délutáni dicsőítéssel zárták a napot, amelynek mottóigéje ez volt: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen engem!" (Lk 9,23) Ezen a találkozón hangzott el gyülekezetünk ifjúságából Fekete Anna alábbi bizonyságtétele.

Minden nap kapok erőt...

■ **Fekete Anna**

Nekem ez az első bizonyságtételem és nagyon izgulok, hogy hogyan fog sikerülni. Először tavaly télen voltam ifi táborban, bár előtte vettem részt konfi táborban is, és igazából nekem már akkor is fontos volt az, hogy egy közösség tagja lehessek, ahol velem egykorú emberek vannak együtt és mindenki annyira kedves és aranyos. A következő ifi táborok alkalmával, a döntésre hívásnál többször fordult velem elő, hogy ültem a helyemen és úgy éreztem, hogy ki kell mennem, de egyszerűen képtelen voltam rá. Csak ültem magamban és igazából sosem volt még velem olyan érzés, mint akkor. Rázott a hideg, de közben kabát volt rajtam és gyakorlatilag nem tudtam megmozdulni sem. Igazából kétségbe voltam esve, mert nem értettem, hogy miért van ez? Miért nem tudok kimenni, amikor nekem tényleg csak annyit kellene tennem, hogy előre megyek és áldást kérek az életemre.

Valamiért azonban nem tudtam mit kezdeni magammal. A következő konfi táborban Kovács Zoli elmesélte az ő megtérésének a történetét. Ez erőt adott nekem, mert ő is többször kért áldást az életére és nem történt vele igazi átütő erejű dolog, de aztán valakivel beszélgetve erről mégis döntést hozott és megváltozott az élete. Én pedig csak ültem ott, mentek a dicsőítő dalok és éreztem, hogy most tényleg eljött az idő. És sikerült előre mennem és imádkoztam együtt Gyurkó Donáttal.

Onnantól kezdve az egész életem folyamatosan elkezdett változni. Korábban nagyon izgulós voltam, bár néha még most is kicsit, de régebben mindenre rápörögtem, főleg az iskolára. Gyakorlatilag csak akörül forgott az életem, hogy tanultam, mert mindennek kész kellett lennie, mindennek tökéletesen el kellett készülnie és nagyon nehezen fogadtam el azt, ha valami nem úgy sikerült, ahogy szerettem volna. A megtérésem óta azonban sokkal nyugodtabb vagyok és van egy biztosítékom, hogy nem baj, hogy ha nem minden tökéletes, mert nem ez számít. Onnantól minden nap kapok egy olyan erőt, amivel nekimehetek a napnak és, ami pont elég, és ez hatalmas öröm számomra.

Még több kép itt: www.facebook/mix2004

Krisztus követése: vállalni Jézust

Az idei MIX nap délelőtti előadásán arról hallottak a fiatalok, hogy Krisztus követése során mindannyian kerülünk olyan helyzetekbe, ahol döntenünk kell, hogy vagy vállaljuk Jézust és a kereszténységünket, vagy - mert a helyzet során talán rosszul jönnénk ki és ciki lenne ezt felvállalni -, sunnyogunk és elbukunk. Sokszor nehéz kiállni az iskolában, munkahelyen, etikai döntésekben amellett, akihez megtértünk és, akihez tartozunk, de az ige abban bátorít minket, hogy merjük Jézust mindig, minden körülmények között vállalni, mert Krisztus is vállalt bennünket, amikor értünk is meghalt.

Az egyháztörténelem beszél hitvallásos helyzetekről (status confessionis), amikor az egyháznak nehéz helyzetben, sokszor halálos veszedelemben kellett a Krisztushoz való ragaszkodását felvállalnia. A 20. században a mártír Bonhoeffer, evangélikus lelkész volt az, aki életét is kockáztatva vállalta Krisztus-hitét a náci Németországban. De példaként állt előttünk a Felső erdősori gyülekezetben szolgáló Funk Márton is, egyházunk egykori szuperintendense, aki a korabeli beszámolók alapján szintén *„megérett arra, hogy felakasszák, mivel az olyan prédikátorok, mint ő kiirtásra valók, mert csak a nép megnyugtatását szolgálják és nem a világforradalmat munkálják”* (Keskeny utak 108. o.). Funk ebben az élet-halál helyzetben is mindvégig hűséges volt Mesteréhez és a rábízottakhoz.

A MIX nap kiscsoportos beszélgetéseiben a fiatalok saját életük hitvallási helyzeteiben való megállásról, vagy éppen elbukásról beszéltek, bíztatva egymást arra, hogy érdemes a Krisztus követésben állhatatosnak és következetesnek maradni. Kísérjük imádságban fiataljainkat, gyermekeinket mindennapi küzdelmeikben, Jézus-vállalásukban.

(Sztupkai Kristóf)

A mosonmagyaróvári metodista misszió egy éves évfordulója!

2017. október 1-én délután vonatra ültem, hogy Mosonmagyaróvárra utazzak. Mindig nagy várakozás és belső öröm tölt el, ha lehetőségem van a testvérek között az Úrral találkozni. Az állomáson Balázs testvérem várt. Meglepetés erejével hatottak rám a szavai, ma a misszió életében fontos nap van, ünnepi istentiszteleten lesz. Egy év telt el, hogy a missziónak az Úr gyülekezeti házat ajándékozott és felszentelték az Úr munkája számára.

Most amikor e sorokat írom emlékképek jelennek meg előttem. A Felső erdősori gyülekezet, Jávor Ferenc lelkész testvérem, aki már az Úrnál van örömmel hirdette a gyülekezetnek: Testvérek, ma négy testvért veszünk fel a közösség tagjainak sorában, akik a Mosonmagyaróvári Misszió úttörő munkásai. Örömünnep volt ez a közösségünk életében, új missziómunkások álltak előttünk, akiket az Úr ajándékozott nekünk. A gyülekezetben jól előkészített alapok voltak arra, amit ez az új kihívás jelentett a befogadás és a kísérés tanulása. Nem sokkal később a lelkész testvért az Úr haza hívta, Feri testvér nagy reménységgel beszélt erről az új küldetésről.

Az elmúlt időszak a két közösség életében különös lelki fejlődést mutat. A közös út, az egymásért felelősség vállalás és a közös lelki terhek hordozása meghozta a gyümölcsét. Isten áldása látható a közösségek életén és lelki gazdagodásán. A misszióba új emberek jöttek és megtérések történtek, ez tette szükségessé, hogy egy ingatlant vásároljanak, amelyet átépítettek, felújítottak és alkalmassá tették a közösség alkalmai számára, imateremként. 2016. október 2-án ünnepi istentisztelet keretében Isten áldását kérve felszentelték az imaházat. Erre az egy éves ünnepi alkalmunkra különös lelki üzenetet adott az Úr Igéje a Lk 6,1-11 alapján. Szellemi harc, Jézus és a szombat! Az üzenet világosságra hozta. hogy a mai kor közösségei szellemi háborúban élnek. Akkor és ott Jézus jelenléte, cselekedetei hadüzenet volt a démoni világ erőnek. Ma itt és most azonos harci erőtérben éljük a Krisztus követésünket.

Jézus örök érvényűvé tette az életével az embervilágban és világosságra hozta a sötétség erőinek munkáját. A harc kimenetele mindig láthatóvá teszi az Isten országának uralmát. A golgotai kereszten véglegesítette a teremtés koronája számára az Isten örök tervét (minden ember üdvösségét). Jézus a legnagyobb diadalát akkor szerezte meg, amikor az emberek legerőtlenebbnek látták. Jézus ma is ott tudja a diadalát érvényesíteni ahol az emberi lehetőségek már véget értek. A népes gyülekezet nagy figyelemmel hallgatta az örömhírt és az úrvacsorai közösséggel válaszolt az Ige üzenetére, melyet Dicsőfi Balázs testvér vezetett. Az alkalom végén behoztak egy tortát, amelyen egy száll, gyertya égett.

Hálaadással, örömmel és áldással köszöntük meg az Úrnak az elmúlt egy évet. Közös képpel tettük maradandóvá a közösség ünnepét. Élő reménységgel tekintünk a közösség jövőjére, amelyre az Úr ígérete áll. „Nem hiábavaló a ti munkátok az Úrban!” (1Kor 15,58).

(Gyurkó József ny. lelkész)

Amerikai visszatekintések a 2017-es Forrai Angol Tábor kapcsán

Partnerkapcsolatunk:
Illinois Mission Team

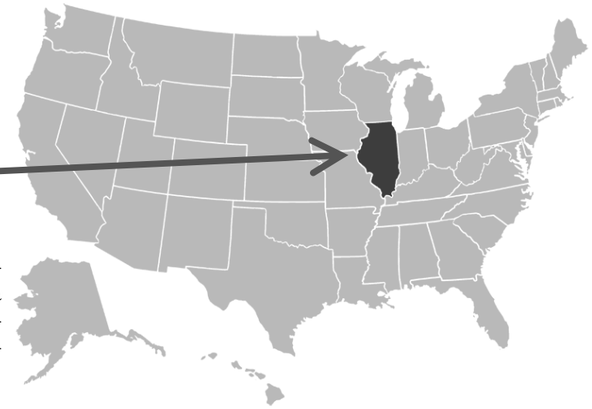

Tamara Bivins:
A missziói munka számomra, akárcsak az élet maga, a kapcsolatok megteremtéséről szól. Számomra ennek alapja a metodista jelszó: „Kitárt szívek. Kitárt ajtók. Nyitott gondolkodás.” (Open Hearts, Open Minds, Open Doors). Magyarországi missziós utunk felnyitotta a szememet.

Isten jelenlétét láttam magyar vendéglátóink nagylelkűségében és vendégszeretetében, akik szívesen megosztották velünk templomaikat, otthonaikat, iskoláikat és közösségüket. Minden nap tanúbizonyságát kaptam Isten jelenlétének az imádságban és a dicsőítésben, abban, ahogy a diákok új barátságokat kötöttek, ahogy Főgler László türelmesen tolmácsolt nekünk, és utaztatta a csapatot, Heather, Ed és pártfogoltjaik segítő kezében, ahogy Vargha Magda az igazgató, mosolyogva megállás nélkül dolgozta végig azt a sűrű hetet, ahogy Sztupkai Kristóf a maga kedvességével és udvariasságával vezetett bennünket.

Isten hangját hallottam az istentiszteleten a dicsőítő csapat játékában, abban, ahogy Vadászi Dani a gitárját pengette a tábortűznél, ahogy a diákok kacarásztak a büfé sarkában, és az udvaron tartott felemelő imaalkalmakon.

Isten érintését éreztem az üdvözlő magyar kézfogásokban, a mozgólépcsőn szerzett sérülésemet kezelő fiatal orvosnál, és egy sok mindennel küzdő diák búcsúölelésében.

Isten szeretetét ízleltem meg a vasárnapi istentisztelet utáni közös ebéden, egy gombóc fagyiban, egy volt diák és a texasi missziós csapat által készített finom ételben és a nyárson sült szalonnában.

Izgatottan vágok neki a missziós utaknak, arra számítva, hogy felfedezhetem a kulturális, hagyománybeli, politikai, gazdasági és nyelvi különbségeket. Leggyakrabban azonban a hasonlóságokra figyelek fel. És itt nem arra gondolok, hogy minden sarkon van egy Burger King. Hasonlóak a reményeink, örömeink, küzdelmeink és fájdalmaink. De mindenekelőtt az Isten iránti szeretet az, ami közös bennünk, és az a vágy, hogy megosszuk a kegyelemről szóló örömhírt, és a felebaráti szeretet parancsát: úgy szeretni a másik embert, mint magunkat, éljen bár az utca vagy az óceán túloldalán. Isten csodálatos lehetőséget biztosított számunkra Magyarországon: nem csak arra, hogy magunkkal vigyük az evangéliumnak és Isten szeretetének az üzenetét, hanem, hogy be is fogadjuk azt a magyarok részéről egy olyan hitbéli közösségben, amely szélesítette az azzal kapcsolatos elképzelésünket, hogy mit jelent a világnak és a világgal szolgálni. Hálával gondolva új magyar barátaimra, nyitottan várom a Lélek vezetését olyan utakon, amelyeket még nem tapasztaltam meg, miközben Isten minden nap új utakon viszi véghez terveit. „Isten áldjon titeket!”

Donn Stephens:
Még ma is élénken él bennem az emlék: hogy milyen jó volt a Budapesten töltött egy hét, és a diákokkal való együttlét a Forraiban tartott angol táborban. Igazi áldást jelentettek a csoportomban lévő diákok, annyira ott akartak lenni, és csodálatos módon együttműködők voltak, amikor a különböző témákon dolgoztunk együtt. Ahogy egymásra mosolyogtunk ezekben a csoportokban, nyilvánvaló volt, hogy semmi sem veszett el a fordítás során: a magyar mosoly ugyanolyan, mint az amerikai mosoly. Az egyik diákomtól még egy csokoládét is kaptam az utolsó napon!

Nagy áldás volt magam mellett tudni Csics Szandit, mint magyar „fordítómat”, segítőmet, nagyra értékeltem a közreműködését, és hogy milyen könnyen teremtett kapcsolatot a diákokkal. Nagyon jól csinálta. Az iskola dolgozói is kiválóan teljesítettek: mindent megadtak, amire szükségünk volt, AMIT NAGYRA ÉRTÉKELTEM. A pesti gyülekezet azzal is támogatott bennünket, hogy elérhetővé tette számunkra Kristófot azon a héten… nagyszerű! Szeretnék újra Budapestre jönni, és újra együtt imádni Istent, és zenélni a pesti gyülekezetben. Isten áldjon benneteket, új barátaim, és a családotokat is! Nagyon jó, hogy ismerhetlek benneteket.

Frank Brinkerhoff:
Üdvözlet minden pesti metodista gyülekezeti tagnak. Mindenkinek elhíresztelem, hogy a magyarországi metodista egyház az én fiatal keresztény testvéreimet elnézve jó kezekben van, legalábbis azokra nézve mondom ezt, akikkel magyarországi ott tartózkodásom során találkoztam. Remélem, hogy az erőfeszítéseink meghozzák gyümölcsüket, a Lélek gyümölcseit. Sokkal többet kaptam, mint amennyit én adhattam. Szeptemberben megkértek, hogy számoljak be utazásomról a metodista nők szervezetében. Szeretnék majd visszatérni Magyarországra, de nincs meg sajnos a szükséges állóképességem a sok gyalogláshoz. Tudjátok mindenesetre, hogy imádkozom értetek. Béke legyen veletek, szeretettel!

(A következő számban folytatjuk!)

In Mission TOGETHER
50/50 PARTNERSHIP